

سەر لانکه

سهلام عومەر

که له نێو لانکیدا بووم، به دهسرازهیهکی توند دهیانبهستمهوه و له جوولهیان دهخستم، ئهو جوولانهی دهبیست ههموو کهس ههیبی و ئازادیت تیدا دهدی، جوولهیهک دهتوانی وهک ئهوانی دی لاق و دهستی خۆت ببینی، وهلی دهسرازهکه هینده مهلعوون بوو بهخۆوهی شهتک دهمام و پووی پێ له عاسمانی دهکردم، خۆ سهرلانکهکهش ئهوه دنیای لێ دهشاردمهوه، بێجگه له دارێک و یهک دوو گولینگه ههچم نهدهدی، بهم ساواییهههستم بهجیاوازی خۆم و ئهوانی دی دهکرد، ئاخرتهواوی خێزانهکهمان بهلاقی خۆیان دهپۆشتن و به دهستهکانیان نانیان دهخوارد و کوپیان ههز لێبا دهچوون، کهچی من له نێو لانکهیهکدا دیل کرابووم، بهستبوویانمهوه، بێجگه له شیرێ دایه ههچی دییان نهدهدامی.

ههر له درزی سهرلانکهکهوه دهمدی ههموو خێزانهکههه پێدهکهتن و منیش تا نهگریابام نهدههاتنه سهرم، گهمهی زۆریان لهگهڵ دهکردم و شینه ماچی وایان لێ دهکردم تهواوی کۆلمهه دهکهوته نێو دهمیانهوه، پێشی باب و مام و بابهکهوره هینده زیر بوون، ناچار دهگریام و ئهوانیش وازیان لێ دێنام، وهلی دایکم چونکه دهیزانی ناسکم و به چ عهزابێکیش منی بووه، زۆر به نهرمونیانی لهگهڵم دهجوولایهوه، تهناهت ماچیشی نهدهکردم، تهنیا بۆنی دهکردم، ئهوهی که زۆر زۆری عهزیهت دهمام ههر دایکم بوو، کاتییک به دهسرازهکه دهییهستمهوه و له جوولهی دهخستم، وهلی بهشیره نایابهکهی ههموو شتییکم لهبهر دهچوووه و دهچوومه خهویکی قوولهوه، وهک ئهو خهوهی

دواى گه وره بوونم به جوړه شيرىكى دى خه وتم
و ئاوديوى سنووريان كردم.

خو بوريه كيان به نيو گه لمد اړه وانه كړدبوو
ده تگوت ستوونه، زورى نازار ددهام و هيچ
ده سه لاتي شم نه بوو، بويه نه و سرده موى
ساواييم زور قورس بوو، هم شوينم ته سك
و هم هيچ شتيك له ده سه لاتي خو م نه بوو،
خو كه له كوډل لانكه ش بوومه وه و هاويشتيانه
سر دوشه كان باشتو بووم، به كه يفى خو م
لاق و ده ستم ده جوولاندن، نه ماما له نيوان
دايه و بابو ده نوو ستم، نه وانيش زورجاران
جيقو فليقيان دده هينام، تا واقه واقم نه كړدبا
لي م نه ده كشانه وه، دواتر دايه قوميك شيرى
ده دامى و ژير ده بوومه وه، به و مندالييه خوم
هه ستم به زولم ده كرد و هر به گريان داواى
نازاديم ده كرد، داواى جيگه ي ته نيا و نازادى
قسه كردن و سه ربه خو يى خوم ده كرد.

پوژان پويشتن و پارچه له بووم، شير خواردم
بيړچووه وه و هيوايه تم سواربوونى پشتى
پيكاب بوو، ده مگوت له وي نازادى هيه و
بام ویده كه وي و چواره وري خوم به جوانى
ده بينم، ده توانم شوينى خوم بگوړم و ئاوپ له
دواوه بده موه و به هه موو مندالان بلنم نه ها
سوارى توتومبيل بووم، هه روايتته وه شوينه كه ي
فراوانه و ده توانم لقانيش راكيشم، ناخر به
مندالى هه ركات دايكم سوارى پيكابه كه بووبا،
نه و پيكابه ي بابم بو كاروباره كانى خو ي
كړپيووى، منى له سه ركوشى داده نا، ده چووه
كي لگه ي مه په كان و چهند سه تلنك شيرى
له پشتى پيكابه كه سوار ده كرد و له مالى
هه نديكى ده كرده ماست و هه نديكى ده كو لاند
و به نانى گهرم ده مانخوارد، نه ماما تامى شيرى

دايه ي نه دده دا، خو كه توتنك گه وره تريش بووم
ده يانخستم به ينى خو يانه وه و هه ردو لاقم
سر ده بوون و شوينه كه هينده ته سك بوو وهك
به نديخانه ده هاته به رچاو، جياوازيه كه له گه ل
نه و پوژانه نه بوو كه له لانكيدابووم.

هينده حزم له پشتى پيكاب بوو، نيره ييم
به نازه له كانيش ده هات كه بو قوربانى، يان
گواستنه وه له ويان ده به ستنه وه، پيم و ابوو
نه وي شوينيكى نازادتره له پيشه وه ي پيكاب
كه هه ميشه بو من وهك به نديخانه و ابوو.

نه و حزم هينده لا شيرين بوو ناچار بووم
پوتنك له گه په كى خومان به دواى پيكابيك
بكه وم تا سوارى پشته وه ي بم، به غاردان به
دوى ده كه وتم و شوفيره كه ش له ئاوينه كه وه
چاوى له من بوو، نه يده توانى هيواشى
كاته وه، يان ئيستوپ بگرئ نه با خو ي پيدا
بدهم و شتيك به سه ر بى، منيش تينم دايه
خوم و ده ستيك گه يانده پاشكو ي پيكابه كه،
شوفيره كه ش تا شتيك به سه ر نيه پي لينا
له و كاته دا ده ستم له پشتى پيكابه كه بهر بوو،
زور به خرابى به ربوومه وه، ده ست و نه توكانم
پرووشان و پيكابى تاي ن رايگرت و به شوفير
و جيرانه كه مان كه چاوى له كه وتنى من بوو
هه لئانگرتمه وه و چاوه پي نه وه بووم بمخه نه
پشتى پيكابه كه و بمبه نه وه مالى، كه چى له
پيشه وه يان سوار كردم و برديانم نه خوشخانه،
دواى تيمار كړدنى برينه كانم بابم و كه سه كانم
په يدا بوون و جاريكى دى منيان سوارى پيشه وه ي
پيكابه كه ي بابم كرده وه و هينايانم وه مالى، نه و
جاره ش نه و خونه ي، يان نه و حزه ي هه مبوو،
نه كه نه هاته دى، به لكوو ديسانم وه له مالىيان
عاسى كرده موه و نه يانده هيشتم بچمه وه كو لاند.

هه تا گه یشتمه ته مه نی هه رزه بییش پیکابه که مان مابوو، که چی ئه و خه ونه مه نه هاته دی و هه رگیز نه یانه یشت سواری پشته وهی پیکاب بم، به و بیانوهی هاوسه نگی له ده ست ده ده مه و نه وه ک بپه پم، یان بکه ومه خواره وه و شتیکم به سه ر بی.

سال هات و چوون و سمیلم گوگره بوو، تیکه لی خه لکی سیاسی و نیشتمانپه روه ر بووم و زور جارار سواری جیب و کۆسته رانیش بووم، که چی پشته پیکابم هه ر نه دی، هه تا جاریک له گه ل دوو له هاو پیکانم هه ر به پیاسه چووینه ده ره وهی شار و له سه ر چۆمی و له بن سیبه ری داریک خه ریکی قسه کردن بووین له سه ر سیاست و ئه و شتانه ی زور که ممان لی ده زانی و که وتبووینه ناوی، لیلتان ناشارمه وه یه ک له براده ره کان جۆره خواردنه وه یه کی هینابوو ئاوت تیکردبا وه ک شیر ی لی ده هات، ئه مه ش خه ریکی خواردنه وهی ئه و شته بووین، بۆن پازیا نه ئه و ناوه ی داگرتبوو، راستی خه یال لکی زور خۆشی هه بوو، هه رکه قومم لی ده دا، شیر ه نایابه که ی دایه م بیر ده هاته وه، ئیمه له و که شه خۆشه دا بووین، که چی هه موومان لی تیکچوو، له پر شله خه جییه کی پر له چه کدار په یدابوون و هه ر چواره ور یان گرتین، تفه نگیان پاکیشا و پیش ئه وهی ته قه بکه ن ئه مه ده ستمان به رز کرده وه و ئه وانیش ئه فسه ریکی شه لالاتیان له گه ل بوو، لیتمان هاته پیش و فه رمانی پشکنینی جه سته مانی به پاسه وانه کانی گه یاند، چی کاغه زی نیو باغه ل و شتومه کی پیمان بوو لییان ستان دین، ئه فسه ره که ته ماشایه کی خوانه که ی کرد و شووشه عاره قه که ی هه لگرت له به رکی خۆی نا، ئیدی به بی ده ست و چاو به سته وه سواری پشته شله خه جییه که یان کردین، له وئ

له نیو ئه و شله خه جییه، له لایه ک شه ررم ده کرد و له لایه ک ده ترسام، له لاکه ی تریشه وه هاتنه دی خه ونه که م بوو، ئه ممما ئازادیم نه دی و نه شمه و پیرا ته ماشای چواره وریم بکه م، ته نیا بام ویده که وت، که گه یشتینه نیو شار سه رمان نه وی کرد و هه ستمان به شه رمه زاری ده کرد، چونکه گومانمان هه بوو هه ندیک به سیخو پمان تی بگه ن و هه ندیکی دیش به ترسنۆک، ئه مه یان برده نیو فه رمانگه یه کی سه ریازی، له ژووریکیان هاویشتین، دوا ی کاتر میژیک لی پیچینه وه ده ستی پی کرد و یه ک یه ک بانگیان کردین، ته واوی کاغه زه کانی نیو به رکیان خویندبووه وه و بیجگه له په خشانی دل داری و وه ره قه ی تاقیکردنه وه ی مانگانه ی قوتا بخانه هیچی دیکه یان به رچاو نه که وتبوو، دوا ی ئه وه ش هه رسیکمان هه مان قسه مان کردبوو که ته نیا بۆ خواردنه وه و خۆشی چووینه ته سه ر چۆمی، بۆیه کاغه ز و شته کانی نیو به رکیان داینه وه، ته نیا ئه و چه قۆیه نه بییت که له باغه لی هاو پییه کما د بوو، ئه ویشیان جیا کردبووه وه و گو تیان قوتا بی نابیت چه قۆ هه لگری.

ئیمه یان ئازاد کرد، به لام نه یان بر دینه وه شوینی خۆمان، هه ر له ده رکه یان وه ده رناین و گو تیان بچه وه مال ی، که هاتینه ده ری چی که سوکارمانه له وئ بوون، هه بوو گو تبووی له سه ر دزی گیراون، هه شبوو گو تبوویان نا خو پیه تی یان کردوه، هه شبوون به سیاسی له قه له میان دابووین و دواتر بۆمان پوونکردنه وه که ته نیا له سه ر گومان گیراوین، ئیدی هاتینه وه مال و بۆ یه که م جار پشته جۆره پیکابیکم دی، ئه ممما به ده سته سه ری و بیجگه له با که پرچی ئالۆز کردم، هیوا یه ته که م به دی نه هات.

پۆژه‌كان به‌خێرايی گولله تێده‌په‌رین و هه‌فته و مانگه‌كاني ئاودیو ده‌کرد، ئه‌و پۆژگار هه‌نده ناخۆش بوو، لاو له‌خۆی بێزار ده‌بوو، دواي ته‌واوکردنی خۆیندن ده‌بوو بچێته سه‌ربازی و ئایینه‌مان ده‌که‌وته نادیاره‌وه، ئێمه‌یش سێ چوار هاوپه‌ی بووین، بپارمان دا نه‌چینه سه‌ربازی و تا ماوه‌یه‌ک هه‌ر له‌شار بین و خۆ بشارینه‌وه، هه‌ندیک له‌پۆژه‌کانیش بۆ مه‌ست بوون ده‌چووینه نێو باخچه‌كاني پۆخ شاری و تا تاریکبوون نه‌ده‌گه‌راینه‌وه، هه‌ر کاتیکیش که یه‌که‌م پێکم تێ ده‌کرد شیري دایه‌م به‌بیرده‌هاته‌وه، دواتر هه‌لمده‌دا، باسی پشتی پیکابه‌م ده‌کرد و له‌لای هاوپه‌یکانه‌م بووبوو شتیکی ئاسایی، هه‌مووان تێگه‌یشتبوون که سواربوونی پشتی پیکاب بۆ من خه‌ونیکی له‌میژینه‌یه، وه‌لێ پێکناکه‌وی و ناکه‌وی.

یه‌ک له‌ ئێواره‌كان که بپار بوو بچینه نێو باخچه‌كان و بخۆینه‌وه، ته‌واوی پێداویستییه‌کانمان له‌نێو هه‌گبه‌کانمان بوو، هه‌شتا نه‌گه‌یشتبووینه شوێنی دیاریکراو دنیا تاریک دانه‌هاتبوو، که‌چی چه‌کدارانی چیا خۆیان به‌شاردا کرد و ئێمه‌یان له‌ پشته‌وه‌ی خۆیان به‌جیه‌یشت و له‌نێو شار و سه‌ربازگه و مۆلگه‌كاني دوژمن بووه ئاگر باران، که پێشتر ته‌نیا ده‌نگی گولله‌كان بوو ئه‌و جاره‌یان برووسکه‌ی تۆپ و هاوه‌ن و چه‌کی قورسیش شاری ده‌لهرانده‌وه، به‌ کونفه‌یه‌کونیک هه‌والی ئازادبوونی ئه‌و شارۆچکه‌یه هه‌موو دنیای ته‌نیه‌وه، هه‌شتا ته‌واو مه‌ست نه‌بووبووین که هاتینه‌وه نێو شار و دێتمان که سه‌کانمان خۆیان کۆده‌که‌نه‌وه، ئه‌وه‌ی پێویست بوو باریان ده‌کرد و ده‌نگۆی بۆردومانی سه‌خت و پزاندنی کیمیایی به‌سه‌ر شارۆچکه‌که‌دا ترسیکی گه‌وره‌ی خستبووه نێو

دانیشتووای شاره‌وه.

که گه‌یشتمه‌وه به‌رده‌می ماله‌وه‌مان پشتی پیکابه‌که پر بوو له‌ پێداویستی هه‌لاتن و بام به‌ توورپه‌یییه‌وه گوتی دیسان له‌ قوزه‌لقورت خواردنه‌وه بوویت؟ یه‌ک کاتژمێره له‌سه‌رت پاره‌ستاوین ده‌ی سواری پشتی پیکابه‌که به‌ تا به‌پێکه‌وین، منیش زۆر زۆر به‌و بارودۆخه داته‌نگ بووم، له‌ هه‌مان کاتیشدا دنیایه‌ک به‌خته‌وه‌ر بووم که بام به‌ده‌می خۆی گوتی سواری پشتی پیکابه‌که به‌و ده‌ست به‌ شیشه‌کانه‌وه بگره، ئاگادار به‌ نه‌که‌وی.

پێشه‌وه دایکم و خوشکم و یه‌ک دوو مندالی دی تێدا بوون، به‌بێ دوودلی سواری پشته‌وه‌ی پیکابه‌که بووم و هه‌گبه‌که‌شم که هه‌شتا به‌شی پۆژیکي دی عاره‌قی تێدا بوو، له‌گه‌ڵ خۆم برد، سه‌ره‌تا زۆر زۆر به‌ که‌یف بووم، پیکاب پویشته‌ و منیش له‌نێو که‌لوپه‌له‌كاني پشته‌وه‌ی پیکاب به‌ مه‌ستی جیه‌یه‌کی باشم بۆ خۆم کردبووه‌وه، بام وێده‌که‌وت و ته‌واو ئازاد بووم، هه‌لبه‌ز و دابه‌زی پیکابه‌که‌یشم پێ خۆش بوو، به‌لام که هه‌لاتنی شارێکم ده‌دی، مه‌ستیم خاوه‌ ده‌بووه‌وه و حه‌زه‌کانم کال، پێک له‌و کاته‌ی که زۆر برسیم بوو، پانم به‌ پرێسکه‌یه‌کی گه‌رم که‌وت، که کردم‌وه یه‌ک مه‌نجه‌ل قاورمه‌ بوو، تومه‌ز ماله‌ی فریای خواردنی نه‌که‌تبوون، بۆیه نه‌مکرده‌ دوودلی ده‌ستم به‌خواردنی کرد، ئه‌تۆ وه‌ره‌ بیهێنه‌ به‌رچاوی خۆت له‌ پشتی پیکاب که هیوايه‌ته‌که‌ت دێته‌ دی، دواتر خوانی چه‌ور و خواردنه‌وه، ده‌بیته‌ چ له‌زه‌تیکی تێدایه‌؟

هه‌شتا سه‌رم ده‌سووپا که له‌ شار ده‌رچووین، له‌رێیه‌ تووشی یه‌ک له‌ براده‌ره‌كاني خۆم بووین که تازه‌ له‌ باخچه‌که یه‌کتریمان جیه‌یشتبوو، بام ناسییه‌وه و ئه‌ویشی هه‌لدايه‌ پشتی پیکابه‌که،

سەرکەوت و گوتی: مالتی جیيان هیشتووم، باشه لێره یه کتریمان گرتەوه، ئەویش ههگبه کهی خۆی پێ بوو، فەرمووم لێ کرد و دەستی به قاوومه خواردن کرد، کاتیەک له شار دەرچووین دێتمان نەتەوه یهک پووین له چیا کردوو، ئەوهی ئۆتۆمبیلێشی نییه به ههگبه یه کهوه و به پێیان شار به جێ دیلت.

من و هاوڕێیه کهشم به مهستی فرمی سکمان دەرشت، من ههستا بوومه سه رپێ و له دلی خۆمدا ده مگوت ئەو ئاواته ی هه مبوو له نێو جهنگ و بارینی کیمیدا به ریهک کهوتن، شار ئازاد بوو، وهک چۆن من ئازادیم له پشتهی پیکابدا دی، ئیستا ئازادی شار و ئازادی نێو لانک و ئازادی خۆم جێ ده هیلتین و شار به خنکان ده سپێرین، شار ده دهینه ده ست دووکه لێکی سپی و خه ریکی دوا یین هه ناسه کانیه تی، باخچه کان ده ترسن و ئوی کانییه کان به ترسه وه دینه ده رێ، له پشته وه ی پیکابی کدا به پێوه وه ستاوم و با له پرچی ده دام و مه ستیه که ی کال ده کردم وه، بابیشم به جۆرێک ده بها ژۆشت وهک ئەوه ی سه دان فرۆکه به دوا یه وه بن، ئیمه ش له دوا وه چی له هه گبه که ماندا بوو له نێو ئەو تاسه و ترس و تۆقینه دا پێک له دوا ی پێک به تالمان ده کرده وه، هه ندێک جاریش به لاملاندا ده پڑا، ئەو پێکانه ی هه روهک شیرێ دایه بوون، وهک شیرێ ئەو مه پانه ی جێمان هیشتن و به که لبه ی گورگمان سپارد، ده پۆیشتن و شاری ئازاد کراومان بۆ سه گ و پشیل به ره لالا کان جیهیشت، هینده ی چاومان له ئاسمان بوو هینده ته ماشای شارمان نه ده کرد، ئاخ هه موو فرۆکه کان هه موو به لایه کان به ویدا ده هاتن و ئیمه یان ده کرده نیشانه .

پیشتر نه مانده توانی ته نیا یهک کاتژمێر بچینه بازار و له پیاوانی دوژمن ده ترساین، که چی ئیستا شار ئازاده و جێی ده هیلتین، به جۆرێک مه ست بوو بووین وام هه ست ده کرد کۆلاره یین و به ئاسمانه وه یین، ده فرپین و ئەو ئازادییه ی ته مه نێکه داوا ی ده که یین به پاکردن دێته دی، شارۆچکه که مان تا ده هات بچو وکتر و ترسنا کتر ده بووه وه، یادگارییه کانمان جێ ده هیلتین و مندالیمان به قه ده ر ده سپێرین، هه رچه ندی پێکمان هه لده دا، هینده بۆنی پازیا نه مان له دوا ی خۆمان جێ ده هیشت، بۆنێک پیم وانییه بۆنی کیمیا ییش ئەوی پێ بشار رێته وه، هینده مه ست بووین له نێو پشته ی پیکابی که خه ونی ده یان ساله م بوو هاته دی، وه لێ خه ونه که وه که م بزر کرد، ئازادیمان لێ به رده بووه وه و ئاواره ییمان هه لبژارد.

تا ئەو شوینه ئاگام له خۆم بوو که له مه ستیان لار بوومه وه و براده ره که م توند منی گرتەوه و له نێو پیکابه که دا، هه ر به سه ر نوین و شتومه کدا درێژی کردم، دواتر که چاوم کرده وه، سه رلانکه یه کی بۆریان به سه ردا دا بووم و وهک ته مه نی مندالی ده تگوت له نێو لانکه دام، که باشت به هۆش خۆم هاته وه بۆنی شیرێ دایکم بۆ هات، هاته لام و ماچی کردم، گوتی کوپم ژۆرت خوار دبووه وه، شه و و پۆژیکه له پشته ی پیکابه که دا نووستوی، ئیستا ئەوه له ئۆردوو گایه ک ئاواره یین و له سه ر ئەو هه موو مالو حاله ی خۆمان، یهک چادریان داوینێ، چادریک وهک سه رلانکه که ی ساوا ییت.